

Korte mededeling

Een vondst van *Cephalanthera longifolia* (L.) Fritsch in de duinen van Noord-Holland. Op 20 mei 1985 vond ik tijdens een orchideeëninventarisatie in het duingebied ten noorden van Petten (IVON-hok 14.42) een bijna bloeiend exemplaar van het witte bosvogeltje.

Ondanks het mooie strandweer tijdens het Pinksterweekend, is deze zeldzame verschijning op een druk belopen 'groen' paadje toch blijven staan. Het was een exemplaar van 23 cm hoog met merendeels lancetvormige bladen, die niet geheel in twee rijen stonden en sterk generfd, frisgroen en gootvormig waren. De aar was 5 cm lang en gevuld met 10 nogal dichtopeenstaande bloemen. De bloemen hebben gebloeid maar voor zover kan worden nagegaan heeft er geen bestuiving plaatsgevonden. De bodem bestaat aldaar uit kalkrijk duinzand met een pH 7. De begeleidende vegetatie wordt gevormd door onder meer *Salix repens*, *Rubus caesius*, *Rhinanthus angustifolius*, *Botrychium lunaria*, *Monotropa hypopithys*, *Erica tetralix* en *Potentilla erecta*. Het beheer van het duinterrein, onder supervisie van het Staatsbosbeheer, bestaat uit het éénmaal in de drie jaren maaien (oktober-november) en het afvoeren van het maaisel. Ik neem niet aan dat *Cephalanthera longifolia* is aangeplant, daar betere plaatsen voor de hand liggen.

De nieuwe groeiplaats van het witte bosvogeltje ligt nogal geïsoleerd ten opzichte van de overige vindplaatsen in Nederland: bij Steenberg (N.-Br.) en in Zuid-Limburg (P. Heukels, in J. Mennema, A.J. Quené-Boterenbrood & C.L. Fiate, Atlas van de Nederlandse Flora 1, 1980, p. 81). Het Nederlandse duingebied blijkt wederom voor zeldzame orchideeën steeds weer nieuwe mogelijkheden tot vestiging te kunnen bieden.

Bergen, N.-H.

L.H. Blom